

**Gewijzigd initiatiefwetsontwerp:
Het moederschapsverlof en de
opheffing van de discriminatie van
niet-kostwinners.**

Oktober 2004.

DE SOCIAAL ECONOMISCHE RAAD.

De Sociaal Economische Raad (SER) is in 1987 ingesteld bij Landsverordening Sociaal Economische Raad (AB 1987 # 103). Hij is representatief samengesteld uit vertegenwoordigers uit werkgevers- en werknemersorganisaties en onafhankelijke deskundigen.

De SER heeft tot taak de regering van advies te dienen omtrent alle belangrijke onderwerpen van sociaal en/of economische aard. De SER brengt zijn adviezen uit op verzoek van één of meer ministers; hij kan eveneens uit eigen beweging de Regering van advies dienen omtrent onderwerpen van sociaal-economische aard.

De adviezen van de Raad worden opgesteld overeenkomstig het gevoel van de meerderheid van de vergadering. In de adviezen wordt van afwijkende gevoelens van de minderheid melding gemaakt.

De adviezen van de Raad worden na verloop van tenminste dertig dagen en ten hoogste zestig dagen nadat zij zijn uitgebracht door de Raad openbaar gemaakt, tenzij naar het oordeel van de Regering het landsbelang zich tegen de openbaarheid van het advies verzet, dan wel bij de adviesaanvraag is meegedeeld dat de openbaarmaking door of vanwege de Minister van Algemene Zaken zal geschieden.

Openbaarmaking van adviezen van de Raad door de Minister van Algemene Zaken geschiedt dan binnen 90 dagen, nadat zij door de Raad zijn uitgebracht.

Sociaal Economische Raad,
J.E. Irausquinplein 2a,
Postbus 149,
Tel.: 5832713 / 5836051
Fax.: 5838956
E-mail: ser.aruba@setarnet.aw

Inhoud.

Samenvatting en conclusies.	2
Inleiding.	3
1. Het SER-advies op het oorspronkelijke voorstel.	5
2. De recente wijzigingen in het oorspronkelijke wetsontwerp.	8
3. Kanttekeningen bij de voorgestelde wijzigingen.	10
4. Het geactualiseerde standpunt van de Raad.	12
5. Slotopmerkingen.	14
Bijlage 1.	15
Bijlage 2.	16

Samenvatting en conclusies.

- I. Het proces om het moederschapsverlof te verhogen en de discriminatie in de ziekteverzekering van niet-kostwinners op te heffen duurt al meer dan vijf jaar.
- II. De Raad heeft zijn standpunt over deze onderwerpen geactualiseerd en adviseert nu, gezien de verbeterde financiële situatie van het ZV-fonds, om naast de uitbreiding van het moederschapsverlof naar 12 weken, tevens de discriminatie in de ziekteverzekering van niet-kostwinners volledig op te heffen.
- III. Een meerderheid van de Raad adviseert de hoogte van het ziekingeld tijdens het moederschapsverlof te stellen op 80%; een minderheid is van oordeel dat dit 100% dient te bedragen.
- IV. Het huidige wetsontwerp is uitgebreid met een aantal wijzigingen dat vergaande gevolgen zal hebben voor het bedrijfsleven.
- V. De Raad heeft over deze uitbreidingen niet geadviseerd omdat dit niet is gevraagd en omdat de standpunten van de betrokken instanties over deze wijzigingen ontbreken. Met name de tripartiete commissie die over dit soort wijzigingen in de arbeidsregelgeving moet adviseren, is niet gehoord.
- VI. Een weloverwogen besluit over de recente wijzigingen zal leiden tot een vertraging in het tot stand brengen van de maatschappelijk noodzakelijke uitbreiding van het moederschapsverlof en de volledige opheffing van de discriminatie in de ziekteverzekering van niet-kostwinners.

Inleiding.

Op 21 juni 2004 heeft de Raad een verzoek van de Minister Arbeid, Cultuur Sport (ACS) ontvangen (kenmerk G/172/03-04) om wederom een advies aan de staten uit te willen brengen in verband met de financiële consequenties voortvloeiende uit het advies van de directie arbeid.

Het bedoelde advies van Directie Arbeid zou verwoord zijn in een brief aan de minister van ACS d.d. 7 mei 2004.

In deze brief heeft directie arbeid haar standpunten gegeven over een aantal voorgestelde aanpassingen in de ziekteverzekering en het burgerlijk wetboek. Deze aanpassingen hebben betrekking op het moederschapsverlof, de ongelijke behandeling van niet-kostwinners en de integratie van de ziekteverzekering en de ongevallenverzekering.

Deze brief is als bijlage één van dit advies opgenomen.

Het initiatief voor aanpassing van het moederschapsverlof en de opheffing van de discriminatie van de niet-kostwinners dateert van juni 1999.

Gebruik makende van het recht der staten heeft een drietal statenleden op 23 juni 1999 een initiatiefwetsontwerp ingediend, waarbij aanpassingen in het moederschapsverlof en opheffing van de discriminatie van niet-kostwinners werden voorgesteld.

De Raad heeft over deze voorstellen in september 1999 een overwegend positief advies uitgebracht. Over het wetsontwerp is indertijd geen besluit genomen.

In juni 2002 is hetzelfde wetsontwerp andermaal ingediend en is de Raad weer om advies gevraagd.

De Raad informeerde per brief van 26 juni 2002 dat van een sterk veranderde situatie geen sprake was en dat het advies van de Raad dat in september 1999 was uitbracht, nog steeds gold.

Nu is dus weer om advies gevraagd op het oorspronkelijk wetsontwerp, maar nu met een uitbreiding van het moederschapsverlof tot 14 weken.

De opbouw van dit advies is als volgt.

In hoofdstuk één is opgenomen het SER-advies op het oorspronkelijke voorstel dat in september 1999 is uitgebracht en het standpunt van de SVb indertijd.

In hoofdstuk twee zijn de recente wijzigingen op het oorspronkelijke voorstel geïnventariseerd. De kanttekeningen van de Raad bij de recente wijzigingen zijn te vinden in hoofdstuk drie.

In hoofdstuk vier is het geactualiseerde standpunt van de Raad vermeld en in hoofdstuk vijf heeft de Raad enige slotopmerkingen geplaatst.

1. Het SER-advies op het oorspronkelijke voorstel.

Het oorspronkelijke initiatiefwetsontwerp behelsde vier aanpassingen:

- Uitbreiding van het moederschapsverlof van acht naar 12 weken.
- Uitbetaling van 100% van het loon als ziekingeld bij moederschapsverlof.
- Verhoging van het ziekingeld bij ziekenhuisopname van 50% tot 70% van het loon voor niet-kostwinners.
- Uitbetaling van 80% van het loon als ziekingeld van bij ziekte voor alle werknemers.

De Raad merkt op dat zowel de doelstellingen als het initiatiefontwerp en de memorie van toelichting praktisch kopieën waren van de Antilliaanse wetgeving.

Feitelijk was dus het voorstel om het moederschapsverlof en aanverwante zaken gelijk te stellen aan de Antilliaanse.

In het advies van de Raad over de voorgestelde aanpassingen zijn de financiële gevolgen van vier basisvarianten die in aanmerking kwamen voor een nadere analyse, uitgerekend. Deze vier varianten waren:

Variant 1: verhoging van het moederschapsverlof naar 12 weken.

Variant 2: variant 1 plus verhoging ziekingeld voor niet-kostwinners bij ziekenhuisopname naar 70%.

Variant 3: variant 1 plus verhoging ziekingeld bij moederschapsverlof naar 100%.

Variant 4: variant 1 plus 80% ziekingeld voor alle werknemers.

Variant 5: uitvoering van alle voorgestelde aanpassingen.

De verwachte kosten van deze varianten zijn in onderstaande tabel te zien.

Tabel. Verwachte kosten (in Af) voor de SVB (1998) van de basisvarianten

Variant.	1	2	3	4	5
Verw. kosten.	651.000	1.013.000	1.631.000	3.111.000	4.126.000

Bron: SER advies september 1999.

Bij de formulering van het advies erkende de Raad de maatschappelijke noodzaak van de voorgestelde aanpassingen. Door de precare financiële situatie van de ziekteverzekering heeft de Raad indertijd geadviseerd om meteen die aanpassingen door te voeren die de ergste nood zou ledigen. De overige aanpassingen zouden kunnen plaatsvinden nadat de financiële situatie van de ziekteverzekering (ZV) zou zijn verbeterd: "Samengevat luidt het advies van de Raad, het moederschapsverlof uit te breiden naar twaalf weken en het ziekgeld voor niet-kostwinners te stellen op 70% van loon. De hiermee gemoeide kosten worden geschat op ± Af één miljoen per jaar. Bij netto premie-inkomsten van Af 48 miljoen per jaar bij een premie van 8%, betekent dit een absolute verhoging van de premie met maximaal 0,2%.

De Raad is zich ervan bewust dat dit tot een (geringe) stijging van de wig zal leiden. Gezien de zeer beperkte omvang van deze stijging enerzijds en de maatschappelijke baten van de door de Raad geadviseerde aanpassingen anderzijds, acht de Raad dit, bij wijze van uitzondering, toelaatbaar." (SER advies moederschapsverlof, blz. 15)

Volgens de Raad zouden de andere aanpassingen kunnen worden doorgevoerd **nadat** financiële ruimte binnen de bestaande wig zou zijn gecreëerd.

"De Raad is bovendien van oordeel, dat op termijn de overige ongelijke behandeling van kostwinners t.o.v. niet-kostwinners moet worden opgeheven. Gezien de huidige hoogte van de wig en de te verwachte stijging als gevolg van onder andere de Algemene Ziektekosten Verzekering (AZV), zal de financiële ruimte echter binnen de huidige wigomvang gevonden moeten worden. De door de Raad herhaalde malen bepleite herstructurering van de sociale zekerheid wordt hierdoor alleen maar urgenter." (SER advies moederschapsverlof, blz. 15)

Het volledige standpunt van de Raad zoals verwoord in het advies, is opgenomen als bijlage twee.

Volledigheidshalve merkt de Raad op dat ook de SVb een advies over de voorgestelde wijzigingen had uitgebracht.

De SVb had per brief van 20 augustus 1999 aangegeven dat de financiële situatie precair was en dat daarvoor eerst een oplossing moest worden gevonden.

“Naar de mening en advies van de SVb dient derhalve eerst een oplossing, volgens verantwoorde financieel-actuariële criteria, gevonden te worden voor de financieringsproblemen van het AOV- en het ZV-fonds, voordat nieuwe aanpassingen van de wet voor verdere kostenverhogingen zullen zorgdragen.” (Brief SVb 20 augustus 1999).

Overigens was één van de voorstellen van de SVb voor de sanering van de ziekteverzekering om de gemiddelde ziekengeldpremie te verhogen met bijna 60%.

In juni 2002 werd het wetsontwerp opnieuw ingediend nadat hernieuwd advies gevraagd en gekregen was van de SVb.

De SVb berichtte op 23 april 2002 het volgende aan de indieners van het wetsontwerp: “In tegenstelling tot de situatie in 1999 toen de financiële resultaten van de ZV/OV fondsen het niet toelieten om extra kosten te maken, kunnen gezien de voorlopige resultaten van 2001, de financiële gevolgen van genoemde wijzigingen thans wel gedragen worden.” (Brief SVb 23 April 2002)

In dezelfde brief stelt de SVb ook voor om de ZV en de OV te vervangen door een arbeidsongeschiktheidsverzekering.

Op 10 juni 2002 ontving de Raad weer het verzoek van de Staten om advies. Als argument werd daarbij aangevoerd dat van gewijzigde omstandigheden sprake zou zijn.

De SER heeft op 26 juni 2002 per brief aan de Staten bericht dat de bevindingen van het in september 1999 uitgebrachte advies nog voldoende actueel waren.

2. De recente wijzigingen in het oorspronkelijke wetsontwerp.

Op 21 juni 2004 heeft de Raad wederom een verzoek om advies ontvangen. Het verzoek om advies richtte zich op het oorspronkelijke wetsontwerp met als aanpassing de uitbreiding van het moederschapsverlof tot 14 weken.

Nader onderzoek heeft uitgewezen dat naast de uitbreiding van het moederschapverlof nog een aantal belangrijke wijzigingen worden voorgesteld vergeleken met het oorspronkelijke wetsontwerp. Over deze wijzigingen hebben de initiatiefnemers overigens **niet** om een advies van de Raad gevraagd.

Het huidige wetsontwerp kent als belangrijkste wijzigingen en de daarbij aangegeven argumenten:

1. Uitbreiding van het moederschapsverlof tot 14 weken.

In haar brief van 7 mei 2004 heeft directie arbeid een aantal standpunten vermeld inzake aanpassing van de ziekteverzekering en het Burgerlijk wetboek van Aruba. Een van de standpunten was het moederschapsverlof te verhogen tot 14 weken. Directie arbeid baseerde zich daarbij op “de toekomstige ratificatie van ILO verdragen, waaronder C. 3, C. 103 en C. 183 Maternity protection.” Dit is voor de initiatiefnemers van het wetsontwerp reden geweest om het moederschapsverlof tot 14 weken te willen uitbreiden.

2. Doorbetaling van het loon voor de tijd tijdens werktijd die besteed is aan het geven van borstvoeding.

Deze wijziging is gebaseerd op artikel 10 van de “Maternity Protection Convention 2000.

3. Uitbetaling van het loon in geval van ziekte die minder dan vier dagen duurt; te betalen door de werkgever.

Als argumentatie vermelden de initiatiefnemers dat het rekken van de ziekteduur tot minstens 4 dagen om het ziekgeld te verzekeren niet meer nodig zal zijn en dat daardoor de lengte van het ziekteverzuim zal worden verkort.

Door de betalingsplicht bij de werkgever te leggen wordt volgens de initiatiefnemers een eigen risico voor de werkgever ingevoerd en wordt het recht van de werknemer op doorbetaling van het loon gegarandeerd.

4. Invoering van de mogelijkheid van gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid bij ziekte.

In het voorstel wordt ook de mogelijkheid gecreëerd bij ziekte de werknemer gedeeltelijk arbeidsongeschikt te verklaren. Hierdoor zou een evenredige uitkering mogelijk worden op basis van het percentage arbeidsongeschikt. Het idee achter dit voorstel is om een snelle(re) reïntegratie in het arbeidsproces te bevorderen.

3. Kanttekeningen bij de voorgestelde wijzigingen.

In zowel het oorspronkelijke wetsontwerp alsmede het recente wordt voor de voorgestelde wijzigingen als argument gehanteerd de naleving van verdragen.

Voor dergelijke aangelegenheden is specifiek een tripartiet overlegcommissie bestaande uit de sociale partners en betrokken directies bij landsbesluit van 12 augustus 2003 ingesteld.

Deze commissie dient geraadpleegd te worden o.a. bij het doen van voorstellen inzake de aanpassing, herziening of wijziging van bestaande nationale wetgeving.

Dit is conform het "Verdrag betreffende tripartite raadplegingsprocedures ter bevordering van de tenuitvoerlegging van internationale arbeidsnormen" dat op 6 augustus 1986 in werking is getreden.

Navraag heeft uitgewezen dat deze commissie niet is geraadpleegd over de voorgestelde wetswijzigingen.

De Raad acht dit niet een juiste gang van zaken omdat in het bovengenoemde verdrag expliciet is aangegeven dat pas na overleg met de sociale partners aanpassingen in o.a. de arbeidswetgeving kunnen plaatsvinden.

Over de inhoudelijke kant van de voorgestelde wijzigingen signaleert de Raad het volgende.

De voorgestelde wijzigingen m.b.t. borstvoeding, de volledige doorbetaling van het loon bij ziekte korter dan vier dagen en introductie van gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid wensen de initiatiefnemers niet geadviseerd te worden.

Dit komt de Raad als opmerkelijk over daar deze wijzigingen niet alleen ingrijpend van aard zijn maar ook technisch gezien vrij lastig lijken uit te voeren.

De Raad heeft de vrijheid om op eigen initiatief advies uit te brengen. Hiervan maakt de Raad echter alleen gebruik als naar het oordeel van de Raad, belangrijke sociaal economische vraagstukken, niet of onvoldoende prioriteit genieten in het beleid. Voorwaarde is daarbij wel dat de Raad zoveel mogelijk beschikt over de standpunten van alle betrokken instanties.

De Raad onthoudt zich in dit stadium van een inhoudelijk advies over de nieuwe wijzigingen.

De Raad zal pas hierover kunnen beraadslagen en adviseren **nadat** de voorgestelde wijzigingen voorzien zijn van adviezen van de direct betrokken instellingen.

Wel acht de Raad het opportuun om het in september van 1999 uitgebrachte advies dat betrekking had op de uitbreiding van het moederschapsverlof tot 12 weken en de opheffing van de discriminatie van niet-kostwinners te actualiseren.

4. Het geactualiseerde standpunt van de Raad.

In het september van 1999 uitgebrachte advies heeft de Raad positief geadviseerd over de uitbreiding van het moederschapsverlof tot 12 weken.

Ook was geadviseerd om het ziekgeld voor niet-kostwinners ook bij ziekenhuisopname te stellen op 70% van het loon.

De Raad erkende tegelijkertijd dat hiermee niet alle discriminatie van de niet-kostwinners was opgeheven.

Het advies om niet alle ongelijkheid direct op te heffen, was gebaseerd de fragiele financiële positie van het ZV-fonds.

Deze fragiele financiële positie werd volgens de Raad veroorzaakt door een onvoldoende kostenbeheersing.

Het is inderdaad mogelijk gebleken om het ziekteverzuim fors terug te dringen.

Er is nu zelfs sprake van een fors overschot bij zowel de ZV als de OVV.

Het bovenstaande is dan ook voldoende reden om thans te adviseren om alle financiële discriminatie die er bestaat in zowel de ZV als in de OV.

Dit houdt in dat de Raad instemt met het voorstel om in geval van ziekte de uitkering voor alle werknemers vallende onder de ZV te stellen op 80% van het loon en in geval van een ongeval de uitkering voor alle werknemers vallende onder de OV, gedurende het eerste jaar van een arbeidsongeschiktheid t.g.v. een bedrijfsongeluk te stellen op 100% en voor het verdere verloop van deze arbeidsongeschiktheid op 80%.

Over het moederschapsverlof heeft de Raad in het verleden geadviseerd om deze uit te breiden tot 12 weken conform het oorspronkelijke wetsontwerp.

De Raad acht het recente voorstel om dit uit te breiden tot 14 weken prematuur.

Er wordt immers vooruitgelopen op de nog te ratificeren conventie C. 183 van het ILO. Een dergelijk ratificatieproces duurt enige jaren en ook over dit voorstel moet overleg gevoerd worden met de tripartiete commissie. De Raad handhaaft daarom zijn advies om het moederschapsverlof uit te breiden tot 12 weken.

Een meerderheid van de Raad stelt zich op het standpunt dat het ziekgeld tijdens het moederschapsverlof 80% van het loon moet bedragen, daar sprake is van toepassing van de ziekteverzekering. Een minderheid is daarentegen van mening dat het ziekgeld in dit geval 100% dient te bedragen, omdat feitelijk geen sprake is van arbeidsverzuim door ziekte.

5. Slotopmerkingen.

De Raad merkt op dat inmiddels meer dan vijf jaren verstreken zijn sinds het initiatief om het moederschapsverlof te verbeteren en de discriminatie van niet-kostwinners in de ZV op te heffen en dat nog steeds geen aanpassing is doorgevoerd. In het recente wetontwerp is een aantal wijzigingen toegevoegd. Hoewel de consequenties van deze wijzigingen aanzienlijk zijn, is van een gedegen onderbouwing nauwelijks sprake. Een weloverwogen besluit over de recente wijzigingen vereist evenwel een grondige studie van de betrokken instellingen alsmede overleg met de sociale partners middels de commissie tripartiete overleg.

Voor de maatschappelijk noodzakelijke verbetering van het moederschapsverlof en de opheffing van de discriminatie van niet-kostwinners zal dit ongetwijfeld een verdere vertraging opleveren. Deze vertraging kan worden vermeden als de recent toegevoegde wijzigingen separaat worden behandeld.

De ontwikkelingen van het ZV- en OV-fonds in de laatste jaren laten duidelijk zien dat forse kostenbesparingen in de sociale zekerheid mogelijk zijn. De Raad heeft herhaaldelijk hierop gewezen.

De Raad constateert dat tot nu toe veelal gekozen is voor inkomstenverhogende maatregelen om tekorten op te heffen.

Dit mag politiek de gemakkelijkste weg zijn, economisch is de rekening die betaald moet worden door een verdere stijging van de wig aanzienlijk.

De Raad dringt daarom andermaal aan op een coherent en consistent beleid op het gebied van de sociale zekerheid dat als uitgangspunt moet hebben de betaalbaarheid op zowel de korte als lange termijn.

Bijlage 1.

Aan: De Minister van Arbeid, Cultuur en Sport
De heer T.F. R. Lee
Victor Hugostraat 10
Aruba

Aruba, 7 mei 2004

Onderwerp: advies inzake aanpassing Ziekteverzekering en het Burgerlijk Wetboek van Aruba

Ons kenmerk: DA/364/2004

Uw kenmerk: MACS/407-04

Geachte Minister,

Naar aanleiding van uw verzoek om advies, bericht ik u als volgt.

De Directie Arbeid heeft kennis genomen van de aangeboden stukken, met name 1. de door het parlement voorgestelde wetswijzigingen, 2. de nota van wijziging zoals voorgesteld door de SVb en 3. het advies van de SER inzake het onderwerp van Moederschapverlof en Ongelijke behandeling van niet kostwinners.

Artikel I

De Directie Arbeid kan zich voor wat betreft artikel I verenigen met de voorgestelde wijziging zoals geformuleerd door de SVb in haar nota van wijziging.

Artikel II

De Directie Arbeid kan zich verder verenigen met de voorgestelde wijziging van de Landsverordening Ongevallenverzekering zoals voorgesteld door de SVb in haar nota van wijziging onder punt II.

Artikel III

De Directie Arbeid kan zich niet verenigen met de door de SVb voorgestelde wijzigingen. De Directie Arbeid zal met betrekking tot punt III met het oog op de toekomstige ratificatie van ILO verdragen, waaronder C. 3, C. 103 en C. 183 Maternity Protection, enkele wijzigingen voorstellen. Alsméde zal de Directie Arbeid in de redactie en tekst van artikel 1614c BWA enige wijzigingen voorstellen.

In het kader van punt III treft u bijgevoegd een nota van wijziging (2) met de door de Directie Arbeid voorgestelde wijzigingen met de daarbij behorende memorie van toelichting.

Volledigheidshalve bericht ik u hierbij dat de Commissie Modernisering Arbeidswetgeving zich verder zal buigen omtrent de andere gewenste aanpassingen in de arbeidswetgeving alsméde zal deze commissie nieuwe wetsvoorstellen aandragen op het gebied van arbeid. Vooruitlopend op deze wijzigingen is de terminologie "werknemer" gebezigd in plaats van "arbeider".

Hopende u hiermede van dienst te zijn geweest, verblijf ik

Met vriendelijke groeten,

De Directeur van de Directie Arbeid
De heer drs. mr. F.R. Kock

Bijlage 2.

HET STANDPUNT VAN DE RAAD.

De Raad heeft in september 1998 geadviseerd over de kostendekkende premie voor de ziekteverzekering (Advies inzake de kostendekkende premie voor de ziekteverzekering en de ongevallenverzekering). Daarbij is een aantal essentiële aanbevelingen gedaan om de kosten van de ziekteverzekering drastisch te verlagen. Na een jaar moet de Raad constateren dat van een wezenlijke verbetering nog geen sprake is.

Hoewel de Raad de doelstellingen van de voorgestelde aanpassingen ondersteunt, kan de Raad vooralsnog niet anders dan een negatief advies voor het gehele pakket aanpassingen uitbrengen. De daarmee gemoeide kosten zullen bij de huidige premie-inkomsten van Df 48 miljoen per jaar tot een premiestijging leiden van bijna 10% en daarmee tot een verdere verhoging van de wig.

Ook over de wig en de stijgende hoogte ervan heeft de Raad in het verleden herhaalde malen zijn bezorgdheid geuit. Hoezeer de voorgestelde aanpassingen maatschappelijk ook wenselijk mogen zijn, mag niet uit het oog worden verloren dat primair een economisch draagvlak aanwezig moet zijn.

De Raad erkent wel de noodzaak voor de uitbreiding van het moederschapsverlof naar twaalf weken. In de praktijk blijkt de huidige regeling van zestig dagen ontoereikend. Vrij vaak nemen de werkneemsters noodgedwongen aansluitend vakantie.

Een andere grove onbillijkheid is de uitbetaling van slechts 50% van het loon als ziekgeld aan niet-kostwinners in geval van ziekenhuisopname. De Raad is van oordeel, dat opname in het ziekenhuis niet tot een dermate drastische daling van het inkomen mag leiden. De werknemer blijft

immers de vaste lasten behouden en zou om economische redenen kunnen overwegen thuis ziek te zijn i.p.v. in het ziekenhuis (waardoor de uitkering naar 70% stijgt), met alle mogelijke medische gevolgen van dien. De Raad adviseert daarom, ook deze onbillijkheid recht te trekken en de uitkering van ziekgeld voor niet-kostwinners te stellen op 70% van het loon, ongeacht of sprake is van ziekenhuisopname.

De aanpassingen ter verbetering van de rechtsbescherming van de vrouw gedurende haar zwangerschap en het recht op moederschap tot een onvervreemdbaar recht maken, worden eveneens door de Raad ondersteund.

Samengevat luidt het advies van de Raad, het moederschapsverlof uit te breiden naar twaalf weken en het ziekgeld voor niet-kostwinners te stellen op 70% van loon. De hiermee gemoeide kosten worden geschat op ± Af één miljoen per jaar. Bij netto premie-inkomsten van Af 48 miljoen per jaar bij een premie van 8%, betekent dit een absolute verhoging van de premie met maximaal 0,2%.

De Raad is zich bewust dat dit tot een (geringe) stijging van de wig zal leiden. Gezien de zeer beperkte omvang van deze stijging enerzijds en de maatschappelijke baten van de door de Raad geadviseerde aanpassingen anderzijds, acht de Raad dit, bij wijze van uitzondering, toelaatbaar.

De Raad is bovendien van oordeel, dat op termijn de overige ongelijke behandeling van kostwinners t.o.v. niet-kostwinners moet worden opgeheven. Gezien de huidige hoogte van de wig en de te verwachte stijging als gevolg van onder andere de Algemene Ziektekosten Verzekering (AZV), zal de financiële ruimte echter binnen de huidige wig-omvang gevonden moeten worden. De door de Raad herhaalde malen bepleite herstructurering van de sociale zekerheid wordt hierdoor alleen maar urgenter.

Bij de bestudering van de verschillende documenten is het de Raad opgevallen dat zowel het initiatief-ontwerp als de memorie van toelichting een hoge mate van gelijkenis vertoont met relevante passages van de Antilliaanse verordeningen en hun memorie van toelichting. De Raad constateert dat de Arubaanse omstandigheden verschillen met de Antilliaanse. Invoering van de voorgestelde aanpassingen, zal aan de Arubaanse omstandigheden wetteksten en memorie van toelichting vereisen.

